

I MED- OG MODGANG I MERE END 50 ÅR

For 55 år siden flyttede københavneren Ulla Myrhøj til Silkeborg. Det blev indledningen til en livslang kærlighed til byens fodboldklub. En kærlighed, der bare bliver stærkere og stærkere.

AF NIELS FRYDENLUND
FOTO: THOMAS JUUL/JUUL FOTOGRAFI

Ulla Myrhøj smiler varmt. Med både øjne og mund. Hun er lige blevet spurgt til SIF-spillere, der gennem årene har gjort særligt indtryk på hende. Det sætter tanker i gang under de røde hårløkker.

Hun sidder i sit "hobbyrum" på 1. salen i villaen på Hedebyvej i Hvinningdal. Væggene er prydet af billeder, trøjer og andre relikvier fra hjerteklubben. Centralt placeret står en sofa med puder betrukket af spillertrøjer – alle med sin helt egen historie. Intet er købt, alt er blevet hende givet af taknemmelige spillere, holdledere eller andre fra den

klub, der har været hendes i mere end 50 år. På væggen overfor er installeret et lærred, og i loftet en projektor, så der kan ses fodbold på storskærm. I et hjørne lige ovenfor trappen er der blevet plads til halstørklæder og trøjer fra Liverpool FC – Ulla Myrhøjs engelske fodboldkærlighed.

Til sommer fylder den energiske kvinde 70 år. 8. juni helt præcist. Det er anledningen til mødet i lokalet på 1. sal og den timelange samtale om tilhørsforholdet til byens fodboldklub. For det er en historie værd. I dag er Ulla Myrhøj ud over at være glødende fan også klubbens fotograf, der trofast sidder på sidelinjen og knipser løs, når SIF spiller. Både ude og hjemme og også til reserveholdskampene. Ulla er der altid. Men hun har også arbejdet på alle mulige andre fronter i klubben.

Tvangsflyttet til Jylland

Med den runde fødselsdag markeres samtidig, at det er 55 år siden, københavneren fra

Østerbro kom til Silkeborg, tvangsflyttet som 15-årig teenager, fordi hendes far skiftede job. Han skulle være regnskabschef i sin brors reklamebureau – og det var placeret i Jylland.

- Det faldt bestemt ikke i god jord hos mig. Jeg levede jo mit andet liv i Idrætsparken, og nu skulle vi flytte over til en jysk by, hvis fodboldhold lå i røven af 4. division, fortæller Ulla Myrhøj med et smil. SIF spillede dengang i Kvalifikationsrækken, som den fjerdebedste række i Danmark hed.

Københavner-pigen var faldet pladask for fodbolden et par år før deportationen til Jylland. Hun var blevet taget med til en landskamp i Idrætsparken i 1963 – Danmark mødte Luxembourg i forløberen for Europamesterskabet, Nations Cup, og det blev 3-3. Ole Madsen scorede alle tre mål, og det var også ham, der sørgede for de to mål i 2-2 returkampen og det ene mål

i 1-0 sejren, da der skulle en tredje kamp til, fordi de

Fodbold og foto er Ulla Myrhøjs altoverskyggende interesser, og de to ting har gået hånd i hånd i den snart 70-årige SIF-fans liv siden hun var helt ung.

første to endte uden vinder. Ulla husker det som var det i går.

Mænd i grå frakker og hat

- Jeg ved egentlig ikke, hvad det var, der greb mig. Måske var det stemningen og hele atmosfæren, selv om det var meget anderledes dengang. Der var ingen fankultur, og de færreste havde et tilhørsforhold til en klub. Det var mænd i grå frakker med hat, der kom for at se fodbold, mens de røg en cigaret eller fik en pibe tobak. Alligevel var jeg solgt efter den oplevelse, erindrer hun.

Fra da af slugte hun alt, der havde med fodbold at gøre. Det var dengang de fleste københavnere spillede i Idrætsparken, så hun så både KB, B1903 og Frem på nationalarenaen – og snuppede også gerne en B93-kamp på Østerbro Stadion lige ved siden af, når lejligheden bød sig.

- Der var altid fodbold, og københavnereholdene mødte hinanden hele tiden, så ofte var jeg i Idrætsparken lørdag til én kamp, søndag til to kampe og ofte også et par stykker midt på ugen. Der var ikke en bestemt klub, jeg holdt med, jeg kun-

ne bare godt lide at se kampene. Måske var jeg lidt betaget af Hvidovre, men det var mest på grund af Leif Sørensen, siger hun om landsholdsspilleren, der opnåede 15 kampe i rødt og hvidt og blev mester med Hvidovre i 1966.

Elev i Jyske Bank

Fra at have haft fodbold i baghaven på Østerbro var Jylland og Silkeborg en stor omvæltning. Ulla måtte lokke sin far til at køre til Horsens, Vejle og Randers for at se noget ordentligt fodbold, og hun tog også af og til rutebilen til Århus for at se AGF, ofte med 20-25.000 tilskuere på Århus Stadion.

- Der var jo ikke ret meget fodbold i tv dengang. Så skulle man se kamp, foregik det på stadion, som Ulla Myrhøj siger. I 1967 tiltrådte Ulla Myrhøj en elevstilling i Jyske Bank, og det skulle ikke bare blive indledningen til et langt arbejdsliv i det silkeborgensiske pengeinstitut. Det skulle også indirekte blive begyndelsen på hendes kærlighedsforhold til Silkeborg IF. Og den livslange kærlighed til ægtemanden Kristian og dermed også familielivet i hjemmet i Hvinningdal.

For Ulla mødte ikke bare Kristian i banken – de var på samme elevhold. Hun traf også stadionspeaker Niels Jørgen Hylke, der var frivillig i SIF. Han analyserede hurtigt den fodboldglade bank-elev og tilbød hende det ulønnede job som mikrofon-passer på Silkeborg Stadion. - Jeg kan ikke huske ret meget fra min første kamp som speaker – bortset fra at Hylke havde givet mig en huskeliste, jeg kunne støtte mig op ad. Dagen før kampen fik vores hund imidlertid fat i papiret og bed det itu, så min mor måtte bruge timer på at tape det sammen igen. Jeg kan også huske en anden kamp på en solrig dag. "Jeg håber at kampen bliver lige så velspillet som vejret er godt," lød min velkomst ud over højtalere, og det blev citeret i Ekstra Bladet dagen efter. Det var min mormor ikke glad for – Ekstra Bladet var ikke noget pænt sted at blive nævnt, mente hun.

Søndagsture med madpakker

Ulla var stadionspeaker til 1980, hvor hun fødte hendes og Kristian første barn, datteren Tina. Efter fem år i banken var Kristian og hende blevet kære- »

» ster – det var i 1972. Året efter købte de huset i Hvinningdal og blev forlovet, og i '74 blev de gift. I 1983 blev sønnen Torben født, og et af omdrejningspunkterne i familiens liv blev SIF's kampe – både ude og hjemme. Til udekampene pakkede de bilen, smurte madpakkerne, og så var det ellers bare afsted til fodbold med SIF i alverdens afkroge af landet. Ulla har gennem årene været aktiv i SIF's håndboldafdeling, hvor hun som ung var spiller og siden blev frivilligt bestyrelsesmedlem og udnævnt til kasserer. Hun var også speaker til SIF's kampe i Vestergadehallen, og ofte tog hun direkte fra stadion til hallen for at passe speaker-jobbet. Hun har spillet fodbold – dog i KFUM, da SIF ikke kunne tilbyde fodbold for kvinder, og sågar cricket har været en del af hendes aktivitets-program indtil en dårlig arm

stoppede det. Hun var også kortvarigt medlem af den allerførste bestyrelse i Søholthuset, men måtte udtræde, da der skulle søges spiritusbevilling. Den kunne kun bevilges, hvis alle i bestyrelsen var over 21 år.

I dag er Ulla Myrhøj bedst kendt som SIF's fotograf. Fotografi har altid parallelt med fodbolden været hendes store interesse, og da Morten Bruun efter endt karriere gik fra kommunikationschef til chefræner, bad han om hendes hjælp til klubbens hjemmeside. Ud over at tage billeder skrev hun også om kampene, både førsteholdets, andeholdets og ynglinge- og juniorholdets. Og den dag i dag er hendes bidrag til SIF's hjemmeside, primært i form af fotos, stadig af uvurderlig betydning.

- Jeg har svært ved at forestille mig mit liv uden SIF. Ja, jeg ved faktisk ikke,

hvad jeg skulle gøre uden. Jeg føler mig hjemme i SIF, og det betyder meget for mig at være en del af klubben. Ud over at jeg har mødt masser af fantastiske mennesker gennem årene, så er det også en følelse af, at der altid er et sted, hvor vi tager hånd om hinanden og passer på hinanden. Der er en helt særlig ånd i SIF, og den må aldrig forsvinde, siger den snart 70-årige SIF'er.

Hvordan Ulla vil fejre sin fødselsdag, har hun ikke taget stilling til. Måske det bliver noget med fodbold og SIF.

72 ØL I ET BADEKAR I BOLTON

Ulla Myrhøj har fået et personligt forhold til mange spillere – og deres familier.

AF NIELS FRYDENLUND

Gennem årene har Ulla Myrhøj mødt talrige mennesker, der har gjort indtryk. Spillere, naturligvis, og ledere som Dan Bak og Finn Mølgaard. Og så naturligvis Morten Bruun, der fik hende i gang med produktion af indhold til klubbens hjemmeside.

- Han er ganske enkelt et godt menneske. Empatisk og behagelig. En gang imellem møder jeg ham på Molslinien, og han skal altid lige høre inside-nyt fra klubben, fortæller Ulla Myrhøj. Blandt de spillere, der har været gennem SIF-systemet hen over årtierne, er der mange, der har gjort indtryk, og som hun har fået et personligt forhold til. Kim

Olsen er hun stadig i kontakt med og tog også til både Trelleborg og Malmø for at se ham spille, da han var rykket til Örebro i Sverige. Henrik "Tømmer" fylder også en del i hendes personlige mindealbum. Hun husker stadig hans gestus, da hun sammen med SIFosis var i Bolton for at se ham i kamp. Han havde ikke blot sørget for at booke et hotel, men også fyldt formandens badekar på hotelværelset med 72 halvliters øl som velkomst.

- Han glemte aldrig sine rødder, siger hun.

Simon Jakobsen tilhører også kategorien af spillere, hun aldrig glemmer, Christian Sørensen og Lars Huldgaards familier fik hun et personligt forhold til, og hun har også besøgt Frederik Alves far og mor, der tilbød at lave nogle særlige brasilianske osteboller, som hende og Kristian havde smagt på en rejse til det store sydamerikanske land. David Preece og Steven Lustü fik hun også en

særlig relation til. I øvrigt var Christian Duus på ryggen af hendes første spillertrøje.

- Og så skal Steffen Ernmann og Morten Beck Guldsmid også nævnes. De har virkelig sat deres aftryk med deres personlighed og snakke - ikke bare på det sportslige, men også private plan. De betyder meget for mig, og jeg har stadig kontakt med de to, siger hun lidt bekymret over alle dem, hun ikke har fået nævnt.

- Stod det til mig, havde SIF en trup på 100 spillere, for jeg bryder mig ikke om det, når nogen siger farvel.

I familien har fodbold-kærligheden også sat sit aftryk. De tre børnebørn Philip på 9 år, Liva på 9 år og Otto på 5, er vilde med fodbold og SIF. Liva og Otto bor i Bagsværd med Tina og hendes mand Jakob, og familien tager til SIF-kampene på Sjælland, når det lader sig gøre, mens Philip, der er Torbens, bor i Silkeborg, og de to følger SIF på JYSK park.

KUSK

Hvidevarer

HVIS DU SÆTTER PRIS PÅ...

- God seriøs rådgivning
- Den rigtige vare til den rigtige pris
- God gammeldags service
- Butik med stort udvalg af kvalitets hvidevarer
- Levering og montering i hele Midtjylland af egne montører, når det passer dig
- Daglig vareforsendelse i hele landet
- Reparationer af hvidevarer

Peter

Morten

Kenneth

KUSK HVIDEVARER ApS

Parallelvej 9, 8620 Kjellerup | 8688 2288 | www.kusk.dk | info@kusk.dk